

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/361/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714209039
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5714209039.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej v právnej veci navrhovateľa: V & W, s. r. o., so sídlom Vajanského námestie 2, Martin, IČO: 36 775 053, právne zastúpeného JUDr. Jánom Repáňom, advokátom, so sídlom M. R. D. XX, I., proti odporkyni: J. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. X, I., právne zastúpenej JUDr. Vladimírom Kašubom, advokátom so sídlom R. č. X, I., o zaplatenie 2.560,- eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 5C/166/2014-78 zo dňa 13.05.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** nahradiť odporkyni trovy odvolacieho konania vo výške 109,64 eur, ktoré je navrhovateľ povinný zaplatiť právnemu zástupcovi odporkyne na účet vedený v U. H., a. s., č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol a uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporkyni trovy konania vo výške 328,92 eur.

Okresný súd dôvodil, že účastníci konania nesporne uzavreli dohodu o sprostredkovaní predaja nehnuteľnosti dňa 02.11.2010. Dohoda sa týkala predaja bytu, ktorý sa nachádzal v I., R. ul. X, číslo bytu 15, k. ú. F., zapísanom v čase uzavretia dohody na LV č. XXXX vlastnícky patriaceho J. C. a U. C.. Menovaní v čase uzavretia dohody o sprostredkovaní predaja nehnuteľnosti boli rozvedení. Pokiaľ ide o písomné vyhotovenie dohody o sprostredkovaní predaja nehnuteľnosti, táto dohoda bola vypracovávaná na predtlačenom formulári, do ktorého boli vpisované údaje pracovníčkou navrhovateľa. Okresný súd mal k dispozícii dve kópie tejto dohody, v ktorých boli určité rozdiely, v ktorých buď chýbali údaje, alebo boli prepisované. Tieto údaje sa týkali označenia katastrálneho územia, výmery bytu, ulice, kde sa byt nachádza, podpisu odporkyne na uvedených dohodách a dátumu uzavretia tejto dohody. Zo strany navrhovateľa bola predložená dohoda, v ktorej boli niektoré z uvedených údajov buď chýbajúce, alebo doplnené, zo strany odporkyne bola predložená dohoda, v ktorej chýbal dátum uzavretia dohody, avšak odporkyňa tvrdila, že podpis na dohode, ktorú predložila ona, je jej pravým podpisom. Takúto dohodu podľa okresného súdu naozaj podpísala v čase ohliadky bytu pracovníčkou navrhovateľa. Okresný súd skonštatoval, že pri podpisovaní dohody o sprostredkovaní predaja nehnuteľnosti na strane navrhovateľa došlo k vážnemu pochybeniu, keď kópie, resp. 2 vyhotovenia dohody nie sú totožné, sú v nich prepisované, alebo chýbajúce údaje. Okresný súd, vychádzajúc z toho, že odporkyňa potvrdila, že podpis na dohode o sprostredkovaní predaja nehnuteľnosti na kópii, ktorú predložila súdu, je jej podpisom, týka sa to bytu, ktorý vlastnila so svojím bývalým manželom, a preto okresný súd mal za to, že odporkyňa mala úmysel takúto dohodu o sprostredkovaní predaja nehnuteľnosti podpísať a aj ju podpísala. Otáznym pre okresný súd však bolo, či si dostatočne uvedomovala dosah takéhoto

konania, nakoľko nebola výlučnou vlastníčkou bytu a na strane navrhovateľa bolo nesporne zrejmé, že navrhovateľ s odporkyňou nemal uzavretú exkluzívnu zmluvu o predaji predmetnej nehnuteľnosti, pretože sám navrhovateľ si bol vedomý toho, že oslovil odporkyňu na základe ponuky, ktorá bola zverejnená. Vychádzajúc z obsahu uvedenej dohody o sprostredkovaní predaja nehnuteľnosti, z textu vyplývalo pre okresný súd, že predávajúci je povinný bezodkladne zaplatiť sprostredkovateľovi 4 % ako odmenu zo sumy uvedenej v zmluve, pokiaľ uzavrie so záujemcami akúkoľvek zmluvu, alebo iný dokument týkajúci sa nehnuteľnosti bez spolupráce so sprostredkovateľom potom, ako sprostredkovateľ spolu so záujemcami nehnuteľnosť ohliadol.

V konaní výsluchom svedkov U. C. a manželov R. mal okresný súd preukázané, že pracovníčka navrhovateľa vykonala so záujemcami, a to pánom R. ohľadku predmetnej nehnuteľnosti, teda bytu patriaceho J. C. a U. C. a následne manželia R. odkúpili tento byt prostredníctvom inej realitnej kancelárie, a to Reality Center, s.r.o.. Výsluchom pracovníčky Realitnej kancelárie Reality s.r.o. mal okresný súd preukázané, že v tejto realitnej kancelárii dohodu o sprostredkovaní predaja bytu podpísal U. R., ktorý neuzavrel exkluzívnu zmluvu s realitnou kanceláriou, nakoľko mal záujem odpredávať svoj byt aj sám. Táto skutočnosť bola zistená aj na základe výsluchu U. R., ako svedka v konaní.

Právny zástupca odporkyne na pojednávaní konanom dňa 22.04.2015 vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku navrhovateľa s odôvodnením, že vzťah medzi účastníkmi konania je občianskoprávnym vzťahom vychádzajúcim zo sprostredkovateľskej zmluvy v súlade s ustanovením § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, navrhovateľ je v postavení dodávateľa a podľa ustanovenia § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, odporkyňa je spotrebiteľom. Vychádzajúc z uvedeného podľa okresného súdu došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, pričom v súvislosti s novelou ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka na uvedené právne vzťahy sa vzťahujú vždy ustanovenia Občianskeho zákonníka. V danom prípade okresný súd vychádza z ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na ktorý sa vzťahuje 3-ročná premlčacia doba. Podľa okresného súdu navrhovateľ podal návrh dňa 27.06.2014 (faxové podanie), ktorý bol doplnený dňa 30.06.2014 o písomné podanie, čím si uplatnil svoj nárok po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty, ktorá podľa právneho zástupcu odporkyne začala plynúť od 25.05.2011, t. j. odo dňa podpísania kúpnej zmluvy týkajúcej sa predmetného bytu. Právny zástupca odporkyne prezentoval názor, že táto lehota začína plynúť, vychádzajúc z obsahu uzavretej dohody o sprostredkovaní predaja nehnuteľnosti, odo dňa uzavretia zmluvy so záujemcami a táto zmluva zo strany odporkyne bola podpísaná dňa 25.05.2011. Táto skutočnosť je potvrdená osvedčovacou doložkou na zmluve. Navrhovateľ má objektívnu vedomosť o uzavretí zmluvy, pretože už v roku 2013 podával totožný návrh, ktorý bez uvedenia dôvodu vzal späť, teda mohol tak podať návrh skôr, ako mu uplynula lehota (pripojený spis sp. zn. 8C/289/2013).

Právny zástupca navrhovateľa vo svojej argumentácii k uplatnenej námietke premlčania uviedol, že rozhodnou skutočnosťou pre posúdenie premlčania je zápis v katastri nehnuteľnosti, ktorý je verejne dostupný. K zápisu prevodu nehnuteľnosti v katastri nehnuteľnosti došlo 27.06.2011. Podľa právneho zástupcu navrhovateľa začala premlčacia doba plynúť 28.06.2011.

Pri posúdení vznesenej námietky premlčania zo strany odporkyne, resp. jej právneho zástupcu, okresný súd sa stotožnil s tvrdením, že v danom prípade navrhovateľ na uplatnenie svojho nároku mal 3-ročnú premlčaciu lehotu, ktorá sa odvodzovala od obsahu dohody o sprostredkovaní predaja nehnuteľnosti, kde je v texte konkrétne uvedená sankcia za porušenie povinnosti, a to tak, že predávajúci je povinný zaplatiť sprostredkovateľovi odmenu 4 % zo sumy v uvedenej zmluve, pokiaľ uzavrie so záujemcami akúkoľvek dohodu, alebo iný dokument týkajúci sa nehnuteľnosti bez spolupráce so sprostredkovateľom po tom, ako sprostredkovateľ spolu so záujemcami nehnuteľnosť ohliadol. Okresný súd sa teda stotožnil s tým, že 3 ročná premlčacia lehota začala plynúť od právneho úkonu, a to od úkonu uzavretia zmluvy tak, ako to je v texte dohody uvedené. Odporkyňa zmluvu o prevode vlastníctva bytu s manželmi R. podpísala dňa 25.05.2011, teda v tejto dobe uzavrela zmluvu, a pokiaľ navrhovateľ podal návrh dňa 27.06.2014, bol podaný po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty. S prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania súd návrh navrhovateľa zamietol. V danom prípade plynula 3-ročná premlčacia doba v súlade s ustanoveniami § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka.

O trovách konania okresný súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. a odporkyni, ktorá mala v konaní úspech, priznal uplatnenú náhradu trov právneho zastúpenia v sume 328,92 eur.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Navrhovateľ sa nestotožnil s právnym hodnotením zmluvy, ako aj premlčacej lehoty. Záver súdu o začiatku plynutia premlčacej lehoty dňom 25.05.2011 nie je správny a zákonný. Jedinou určujúcou lehotou, kedy sa objektívne navrhovateľ mohol dozvedieť o porušení podmienok sprostredkovateľskej zmluvy a vzniku práva na odmenu, bol dátum

registrácie zmluvy a tým povolenie vkladu vlastníckeho práva v inštitúcii, ktorá je na to určená a ktorá je zároveň verejnou inštitúciou čo do vykonávania zápisov a poskytovania informácií iným osobám. Teda za počiatok plynutia lehoty je možné považovať prvý deň prechodu vlastníckeho práva a tento mohol byť navrhovateľom objektívne zistený dňom 28.06.2011. Rozhodujúcou skutočnosťou pre začatie plynutia premlčacej lehoty je zápis vkladu do katastra, ktorého databáza je verejne prístupná a vklad bol povolený až dňa 27.06.2011 pod V 2105/2011 a nie skutočnosťou uzavretia kúpnej zmluvy zo dňa 25.05.2011, o ktorej sa navrhovateľ nemohol zo žiadnych dostupných inštitúcií dozvedieť. Nič na tom nemení ani skutočnosť vedenia predchádzajúceho konania. Žaloba bola podaná v zákonom stanovenej lehote. Vzhľadom na uvedené navrhol rozsudok prvého stupňa zrušiť ako nezákonný a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu sa vyjadrila odporkyňa, ktorá uviedla, že navrhovateľ nenapáda dĺžku premlčacej doby, ktorá je v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka 3-ročná, avšak nesúhlasí s určením začiatku plynutia tejto doby. Jeho argumentácia v podanej žalobe svedčí o tom, že aj on pôvodne odvodzoval svoj nárok od uzavretia zmluvy a nie od povolenia vkladu vlastníckeho práva. V podanej žalobe uvádza: „Titulom nadobudnutia uvedenej nehnuteľnosti bola kúpna zmluva zo dňa 27.06.2011.“ Následne uvádza znenie dohody o sprostredkovaní, v ktorej sa uvádza, že: „nárok na zaplatenie odmeny vzniká navrhovateľovi v prípade, že uzavrie so záujemcami akúkoľvek zmluvu alebo iný dokument týkajúci sa nehnuteľnosti.....“. Z uvedeného je podľa odporkyne nepochybné, že aj navrhovateľ odvodzoval vznik svojho nároku od uzavretia zmluvy. Vychádzal z nesprávneho dátumu jej uzavretia, no uvedené nemôže byť na jej ťarchu. Navrhovateľ zmenil argumentáciu len preto, že vznesenie námietky premlčania bolo plne dôvodné. Výkladom vôle konajúcich strán dohody o sprostredkovaní je možné dospieť k záveru, že dňa 25.05.2011 nemuseli uzavrieť len kúpnu zmluvu na to, aby vznikol nárok navrhovateľa. Mohli uzavrieť akúkoľvek inú zmluvu, dokonca len dokument týkajúci sa predmetnej nehnuteľnosti (napr. zmluvu o budúcej zmluve, resp. inú tzv. rezervačnú zmluvu a podobne). V takom prípade by však nemohol navrhovateľ nemohol argumentovať rozhodnutím štátneho orgánu. Pričom konanie o povolenie vkladu by mohlo byť aj prerušené, resp. zastavené. V argumentácii vzťahujúcej sa na premlčaciu dobu navrhovateľ mieša objektívnu aj subjektívnu dobu, ktorá má však význam pri náhrade škody. Termín „dozvie sa“ nemá pri aplikácii ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka žiadnu relevanciu. Začiatok plynutia sa viaže na objektívny okamih, t.j. na okamih, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz. Nejde o náhradu škody, a preto nie je možné argumentovať vedomosťou navrhovateľa. Nie je ani zrejmé, prečo zobral navrhovateľ svoj predchádzajúci návrh späť v celom rozsahu a zaviniel tak zastavenie konanie v čase, kedy premlčacia doba ešte neuplynula. Pôvodný údaj v žalobe navrhovateľa „kúpna zmluva zo dňa 27.06.2011“ sa ukázal ako nepravdivý, keďže kúpna zmluva bola uzavretá dňa 25.05.2011.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) postupom v zmysle ustanovenia § 156 ods. 3 O. s. p. rozsudok okresného súdu potvrdil v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku prvostupňového súdu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p., a preto nie je žiaduce, aby opakovane vecne správne závery okresného súdu.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je však odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 212 ods. 2 O. s. p. vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Vo väzbe na samotné meritórne posúdenie daného prípadu odvolací súd poukazuje na zodpovednosť navrhovateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania a na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O. s. p.). Navrhovateľ v odvolaní rezignoval na akúkoľvek konkrétnu úvahu vo vzťahu k vyjadrenému nesúhlasu s právnym hodnotením zmluvy v súvislosti so vznesenou námietkou premlčania, ktorá okresný súd viedla k zamietnutiu návrhu. Fakticky sa obmedzil len na všeobecné konštatovanie, že sa nestotožňuje s právnym hodnotením zmluvy, pričom z opravného prostriedku možno vyvodíť, že s právnym názorom súdu prvého stupňa o podradení zmluvy uzavretej medzi ním ako navrhovateľom a odporkyňou pod režim spotrebiteľského práva podľa odvolacieho nenapáda, ani nepolemizuje, len sa s ním nestotožňuje, a to bez relevantnej reakcie na právne hodnotenie podradenia predmetnej zmluvy pod režim spotrebiteľského práva.

Odvolací súd nemôže v sporovom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu účastníka a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, respektíve preskúmať rozhodnutie na základe iných, než účastníkom konania v odvolaní vznesených námietok. Odvolací súd preto nemá právny dôvod, respektíve možnosť zaoberať sa touto námietkou.

Odvolanie navrhovateľa obsahuje v podstate jednu relevantnú námietku spočívajúcu v tom, že odvolateľ nesúhlasí s určením začiatku plynutia premlčacej doby, pretože začiatok plynutia podľa jeho názoru sa odvíja od momentu povolenia vkladu vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy a nie od samotného uzavretia kúpnej zmluvy.

Odvolacia námietka nie je dôvodná. Okresný súd postupoval správne, keď na danú vec aplikoval ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka o premlčaní. Na otázku premlčania je potrebné vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takéto pravidlo je ustálené v aplikačnej praxi súdov, ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd SR v uznesení pod sp. zn. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19. júna 2013, v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa.

Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý, pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, otázky úpravy ručenia zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne, aj keby sa na právny režim mala použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Hoci účinnosť tohto ustanovenia bola posunutá až na 1. apríl 2015, predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba *expressis verbis* vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky.

Odvolací súd má za to, že vzťah medzi odporkyňou a navrhovateľom je rozhodne vzťahom spotrebiteľským a tým pádom použitie ustanovení o spotrebiteľskom práve je plne namieste a prvostupňový súd ich správne použil.

Všeobecná trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka platí vo všetkých prípadoch, pokiaľ zákon pre jednotlivé práva neustanovuje osobitnú (kratšiu alebo dlhšiu) premlčaciu dobu. Zákon súčasne ustanovuje objektívny začiatok plynutia tejto premlčacej doby, ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Možnosť vykonať právo po prvý raz ako začiatok plynutia premlčacej doby nastáva v momente, keď je právo žalovateľné. Je to vlastne časový moment, keď sa subjektívne právo transformuje do nároku oprávneného. Pokiaľ subjektívne právo nedospeje do štádia nároku, nemôže začať plynúť ani premlčacia doba.

Zákon určuje objektívne stanovený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý nezávisí od subjektívnej okolnosti, teda, či oprávnený subjekt vedel, alebo nevedel o svojom práve. Všeobecná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby. Tento okamih je daný objektívne a nezávisle od subjektívnej okolnosti, teda, či oprávnený vedel, alebo nevedel o svojom práve (R 1/1998).

Ak plnenie spočíva v povinnosti niečoho sa zdržať, či niečo strpieť, premlčacia doba začína plynúť od momentu, keď povinný po prvý krát porušil túto povinnosť, t. j. vykonal to, čo nemal, resp. postavil sa na odpor konaniu, ktoré bol povinný strpieť.

Vzhľadom na uvedené potom neobstojí odvolacia námietka odvolateľa spočívajúca v nesúhlase s určením začiatku plynutia premlčacej doby odo dňa uzavretia kúpnej zmluvy, ale od prvého dňa prechodu vlastníckeho práva a týmto dňom bol deň 28.06.2011, keďže vklad bol povolený dňa 27.06.2011. Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade objektívnym začiatkom plynutia premlčacej doby je deň, kedy bola uzavretá kúpna zmluva medzi odporkyňou a treťou osobou bez ingerencie navrhovateľa, teda moment, kedy došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti. Okrem toho nie je relevantné, kedy mal navrhovateľ možnosť subjektívne sa dozvedieť o porušení zmluvnej povinnosti, nakoľko sa jedná o lehotu objektívneho charakteru, preto ani nebolo relevantné viazať začiatok plynutia premlčacej doby na moment povolenia vkladu do katastra.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o trovách konania, ktorý taktiež vykazuje vecnú správnosť.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p. za analogického použitia ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p., v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V posudzovanom prípade odporkyňa mala plný úspech vo veci proti navrhovateľovi, preto jej podľa odvolacieho súdu prináleží náhrada trov odvolacieho konania, a to za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu (§ 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.) z hodnoty veci (zo základu 2.560,- eur, ktorý bol predmetom odvolacieho konania) vo výške 101,25 eur (§ 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.) K tejto odmene prináleží aj režijný paušál vo výške 8,39 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.). Celkovo prináleží právnemu zástupcovi odporkyne odmena z titulu právneho zastúpenia ako náhrada trov odvolacieho konania v celkovej výške 109,64 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.